

SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI

6. Adamczyk Jan s. Jana, 7. Adamiec Marian s. Stanisława, 8. Aleksiejew Jerzy s. Aleksandra, 9. Barański Zygmunt s. Antoniego, 10. Belza Władysław s. Wincentego, 11. Betka Władysław s. Józefa, 12. inż. Bieniarz Franciszek s. Józefa, 13. Bilich Regina c. Józefa, 14. Bomersbach Mieczysław s. Franciszka, 15. Buda Stefan s. Józefa, 16. Bukowski Marian s. Władysława, 17. Chwiałkowski Adam s. Kazimierza, 18. Ciszewski Józef s. Feliksa, 19. Cwik Hieronim s. Jana, 20. Czarnecki Roman s. Jana, 21. Czarniawski Władysław s. Jana, 22. Czeladzki Mieczysław s. Jana, 23. Czipionka Izidor s. Jana, 24. Dąbrowski Marian s. Antoniego, 25. Dłucik Paweł s. Franciszka, 26. Dropek Zygmunt s. Józefa, 27. Florek Józef s. Władysława, 28. Glen Bolesław s. Piotra, 29. Gładkowski Tomasz s. Pawła, 30. Godyń Tadeusz s. Tomasza, 31. Goliński Stanisław s. Wojciecha, 32. Gorgoń Zygmunt s. Wojciecha, 33. Grabarczyk Bernard s. Józefa, 34. inż. Grabowski Henryk s. Szymona, 35. Gradys Karol s. Józefa, 36. Hała Franciszek s. Marcina, 37. Heller Józef s. Józefa, 38. Hola Władysław s. Stanisława, 39. Janton Franciszek s. Marcelego, 40. Jonczyk Józef s. Piotra, 41. Karolak Eugeniusz s. Stanisława, 42. Kąsek Engelbert Waclaw s. Pawła, 43. Kilian Ludwik s. Józefa, 44. Kołodziej Paweł s.

Piotra, 45. Kornakiewicz Stanisław s. Michała, 46. Kowalczyk Ryszard s. Jana, 47. Król Stanisław s. Mikołaja, 48. Kutermacha Stanisław s. Jana, 49. Lasek Wincenty s. Wincentego, 50. Lisowski Czesław s. Jana, 51. Lubik Czesław s. Michała, 52. Macek Czesław s. Jana, 53. Maśtek Franciszek s. Jakuba, 54. Matysek Edmund s. Wojciecha, 55. Mazur Alfred s. Ludwiką, 56. Mazur Stanisław s. Michała, 57. Miskiewicz Franciszek s. Władysława, 58. Niedojadło August s. Stanisława, 59. Nowak Władysław s. Józefa, 60. Ordyniec Stefan s. Juliana, 61. Otręba Ernest s. Teodora, 62. Pacha Brunon s. Józefa, 63. Pała Wiktor s. Józefa, 64. Pall Edmund s. Jana, 65. Pękała Paweł s. Józefa, 66. Piątek Ernest s. Emanuela, 67. Pietras Maria c. Kazimierza, 68. Plech Władysław s. Piotra, 69. Płonka Jan s. Józefa, 70. Przygoński Jerzy s. Adama, 71. Skóra Mieczysław s. Józefa, 72. Swidziński Kazimierz s. Edmunda, 73. Switalski Florian, 74. Szulc Stanisław s. Mateusza, 75. Waberski Hieronim s. Mariana, 76. Wątroba Antoni s. Józefa, 77. Wiącek Helena c. Tomasza, 78. Wojtkowiak Kazimierz s. Ignacego, 79. Woźniak Władysław s. Stanisława, 80. Zarębski Józef s. Jana, 81. Zelek Władysław s. Michała, 82. Zych Stanisław s. Cyryla.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki

1271

ZARZĄDZENIE Nr 252 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 19 października 1954 r.

w sprawie ochrony osadniczych gospodarstw rolnych na terenach objętych akcją osiedleńczą.

W celu zabezpieczenia gospodarstw rolnych, przeznaczonych dla osadników w ramach akcji osiedleńczej, oraz zapewnienia ochrony osadniczych gospodarstw rolnych przed samowolnym ich zajmowaniem zarządza się, co następuje:

§ 1. Osadnik wraz z rodziną może objąć zarezerwowane dla niego gospodarstwo rolne na terenie objętym akcją osiedleńczą tylko na podstawie karty osiedleńczej, wystawionej przez prezydium powiatowej rady narodowej miejsca zamieszkania osadnika na terenie, na którym prowadzony jest werbunek.

§ 2. 1. Objęcie gospodarstwa rolnego przez osadnika następuje z chwilą wprowadzenia go w posiadanie gospodarstwa przez prezydium powiatowej rady narodowej bądź z upoważnienia prezydium powiatowej rady narodowej przez prezydium gminnej rady narodowej właściwej ze względu na miejsce położenia gospodarstwa.

2. Wprowadzenie osadnika w posiadanie gospodarstwa powinno być stwierdzone protokołem, sporządzonym według ustalonego wzoru w 3 egzemplarzach; w protokole należy powołać się na kartę osiedleńczą osadnika oraz dokładnie wymienić wszystkie składniki gospodarstwa, w szczególności wskazać obszar i granice gruntów oraz rodzaje użytków przynależnych do gospodarstwa; przy wprowadzaniu do budynków należy wskazać, jakie budynki lub ich części zostały przydzielone osadnikowi.

§ 3. Zajęcie osadniczego gospodarstwa rolnego wbrew przepisom §§ 1 i 2 stanowi samowolne zajęcie.

§ 4. 1. Odpowiedzialność za należytą ochronę osadniczych gospodarstw rolnych ponosi prezydium właściwej gminnej rady narodowej, a na terenie całego powiatu — powiatowy zarząd rolnictwa prezydium powiatowej rady narodowej.

2. W przypadku usiłowania dokonania samowolnego zajęcia gospodarstwa prezydium gminnej rady narodowej właściwe ze względu na miejsce położenia gospodarstwa powinno zapobiec temu we własnym zakresie, a gdyby tego nie mogło uczynić — obowiązane jest wezwać niezwłocznie pomocy Milicji Obywatelskiej.

3. Osoby winne niedopełnienia obowiązków określonych w ust. 1 i 2 będą pociągnięte do odpowiedzialności służbowej i karnej.

§ 5. 1. O każdym przypadku samowolnego zajęcia osadniczego gospodarstwa rolnego prezydium gminnej rady narodowej powinno natychmiast — nie później jednak niż w ciągu 24 godzin od otrzymania wiadomości — zawiadomić powiatowy zarząd rolnictwa prezydium powiatowej rady narodowej.

2. Zawiadomienie powinno zawierać opis stanu faktycznego ze wskazaniem gromady, w której nastąpiło samowolne zajęcie gospodarstwa, numeru gospodarstwa oraz osoby, która dopuściła się samowolnego zajęcia, a w miarę możliwości również miejsca poprzedniego zamieszkania i zatrudnienia tej osoby.

3. Prezydium powiatowej rady narodowej (powiatowy zarząd rolnictwem) sprawdza okoliczności powołane w zawiadomieniu i kieruje do właściwego terenowo organu Milicji Obywatelskiej wnioski o wszczęcie postępowania karnego zarówno w stosunku do osób, które dopuściły się samowolnego zajęcia, jak i osób, które udzieliły im pomocy albo nie dopełniły obowiązku ochrony gospodarstw samowolnie zajętych (§ 4 ust. 3).

§ 6. 1. Niezależnie od zawiadomienia, o którym mowa w § 5 ust. 1 i 2, prezydium gminnej rady narodowej obowiązane jest w ciągu 24 godzin od otrzymania wiadomości o samowolnym zajęciu osadniczego gospodarstwa rolnego usunąć osoby samowolnie zajmujące gospodarstwo przez zastosowanie przymusu bezpośredniego w trybie przepisów art. 13, 49 i 50 rozporządzenia o postępowaniu przymusowym w administracji.

2. Jeżeli usunięcie nie mogło być dokonane w ciągu 24 godzin, prezydium gminnej rady narodowej obowiązane jest dokonać usunięcia w trybie określonym w ust. 1 niezwłocznie po ustaniu wyjątkowej przeszkody.

§ 7. Prezydium gminnych rad narodowych korzystając będą przy likwidowaniu przypadków samowolnego zajęcia osadniczych gospodarstw rolnych (§ 4 ust. 2 i § 6) z wszelkiej potrzebnej pomocy organów Milicji Obywatelskiej.

§ 8. 1. Przymusowe usunięcie osób i ruchomości w trybie § 6 powinno z reguły następować do pomieszczeń, w których się one poprzednio znajdowały, a gdyby to nie było możliwe — do pomieszczeń wyznaczonych dla danego przypadku. Pomieszczenia te mogą znajdować się poza daną miejscowością.

2. Pomieszczenia, o których mowa w ust. 1, nie muszą odpowiadać normom zaludnienia i warunkom technicznym, wymaganym dla mieszkań zastępczych w rozumieniu przepisów o publicznej gospodarce lokalami.

§ 9. Koszty związane z opróżnieniem gospodarstwa samowolnie zajętego ponoszą osoby, które dopuściły się takiego zajęcia. Koszty te podlegają ściągnięciu w trybie przewidzianym w art. 51 i 52 rozporządzenia o postępowaniu przymusowym w administracji.

§ 10. 1. Prezydium wojewódzkich rad narodowych sprawują nadzór nad wykonywaniem przepisów niniejszego zarządzenia przez prezydium gminnych i powiatowych rad narodowych.

2. Zwierzchni nadzór nad wykonywaniem przepisów niniejszego zarządzenia przez referaty spraw rolnych i zarządy rolnictwa prezydium rad narodowych sprawuje Minister Rolnictwa.

§ 11. Tracą moc w części uregulowanej niniejszym zarządzeniem przepisy okólnika nr 166 Prezesa Rady Ministrów oraz Ministrów Rolnictwa i Gospodarki Komunalnej z dnia 11 lipca 1952 r. w sprawie usuwania przez prezydium rad narodowych osób samowolnie zajmujących zagrody rolne na terenach objętych akcją osiedleńczą oraz zwalczania samowolnego zajmowania lokali.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

1272

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 9 października 1954 r.

w sprawie należytego zagospodarowania zbędnych urządzeń przemysłowych.

Na podstawie § 1 uchwały nr 646 Rady Ministrów z dnia 5 kwietnia 1951 r. w sprawie należytego zagospodarowania nie wykorzystanych środków produkcji urzędów oraz państwowych instytucji i jednostek gospodarczych (Monitor Polski Nr A-82, poz. 1134) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Użyte w zarządzeniu wyrażenie „urządzenie” oznacza urządzenie techniczne, maszynę, aparat lub przyrząd, mające cechy trwałego środka pracy i mogące stanowić wyodrębnioną pozycję inwentarza, z wyjątkiem obrabiarek do metali i drewna, maszyn, urządzeń i sprzętu mechanicznego do robót ziemnych, budowlanych i montażowych, maszyn, ciągników i narzędzi rolniczych oraz silników spalinowych do napędu maszyn rolniczych, taboru pływającego morskiego, taboru kolejowego, samochodów, przyczep i naczep samolotów, maszyn statystycznych, maszyn do księgowania, adresowania, pisania i liczenia oraz kas rejestrujących i księgujących.

2. Użyte w zarządzeniu wyrażenie „posiadacz” oznacza państwową jednostkę organizacyjną, w której zarządzie lub użytkowaniu albo zabezpieczeniu znajduje się urządzenie.

3. Użyte w zarządzeniu wyrażenie „jednostka nadrzędna” oznacza jednostkę organizacyjną która koordynuje nadzoruje lub kontroluje bezpośrednio działalność posiadacza.

4. Użyte w zarządzeniu wyrażenie „departament” oznacza departament głównego mechanika lub inny departament albo centralny zarząd, który kieruje gospodarką urządzeniami w ramach ministerstwa, któremu podlega posiadacz.

§ 2. 1. Posiadacze w ciągu 45 dni od wejścia w życie zarządzenia obowiązani są:

- 1) sprawdzić przydatność wszystkich posiadanych urządzeń dla wykonania ich zadań planowych i ustalić, które urządzenia są zbędne dla zakładu posiadacza;
- 2) sporządzić w 3 egzemplarzach dla każdego zbędnego urządzenia certyfikat zbędnego urządzenia, zwany dalej w skróceniu „certyfikatem”, według wzoru podanego w załączniku nr 1 do zarządzenia, wypełniając wszystkie rubryki pierwszej strony;
- 3) zbadać komisyjnie każde zbędne urządzenie, ustalić jego stan techniczny i zakwalifikować według zasad podanych w instrukcji stanowiącej załącznik nr 2 do zarządzenia;
- 4) przesłać do jednostki nadrzędnej po dwa egzemplarze certyfikatów z orzeczeniami komisji kwalifikacyjnej.

2. Czynności wymienione w ust. 1 posiadacze obowiązani są przeprowadzać systematycznie co 6 miesięcy,